ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД міста КИЄВА

01025, м. Київ, вул. Десятинна, 4/6, тел. 278-43-43

П О С Т А Н О В А
І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И
м. Київ

20 листопада 2009 року 09:39 № 2а-9864/09/2670

Окружний адміністративний суд міста Києва в складі:
головуючого –судді Цвіркуна Ю.І., суддів – Блажівської Н.Є., Кочана В.М.,
при секретарі Рудик Т.О.,
розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовом Державного підприємства «Центральна дирекція з управління та реконструкції спортивних споруд»до Головного контрольно-ревізійного управління України про визнання незаконними дій перевірки та відомостей акта,

ВСТАНОВИВ:

Позивач звернувся до адміністративного суду з позовом до Головного контрольно-ревізійного управління України про визнання незаконними дій перевірки та відомостей акта ревізії фінансово-господарської діяльності Державного підприємства «Центральна дирекція з управління та реконструкції спортивних споруд»за період з 01.01.2007 по 01.06.2009 рр. від 07.09.2009 року №03-24/49.
В суді представники позивача позовні вимоги підтримали і, враховуючи уточнення позовних вимог від 12.11.2009 р., просили суд визнати неправомірними дії відповідача щодо внесення до акта перевірки від 07.09.2009 р. № 03-24/49 недостовірних відомостей, а саме: - щодо порушення ДП «Центральна дирекція з управління та реконструкції спортивних споруд»ст. 75 Господарського кодексу України, в частині незатвердження Міністерством України у справах сім'ї, молоді та спорту фінансового плану Підприємства на 2007 рік; - щодо відсутності відмітки Міністерства фінансів України на фінансових планах Підприємства за 2008-2009 роки, а також невідображення в фінансовому плані зростання фінансових результатів Підприємства; - щодо збільшення витрат на оплату праці та здійснення відрахувань до державних цільових фондів; - щодо нарахування 2,5 % вартості пусконалагоджувальних робіт на утримання служби замовника за виконання робіт по пуску та налагодженні обладнання, яких на думку ревізорів здійснено не було; - щодо неперерахування до Державного бюджету частки у розмірі 30 %; - щодо ненадання до ревізії карток основних засобів та паспортів на обладнання; - щодо наявності обладнання з іншим маркуванням; - щодо порушення Закону України «Про державні закупівлі робіт, товарів та послуг за державні кошти»; - щодо визначення в предметі закупівлі по будівництву критих хокейних полів терміну «під ключ»; - щодо проведення тендерних торгів у 2008 році відносно робіт з будівництва критих спортивних споруд із штучним льодом та визначення їх переможцем ТОВ Україна»; - щодо ненадання до ревізії акту державної приймальної комісії про прийняття в експлуатацію спортивних споруд в м. Харкові; - щодо ненадання у повному обсязі до ревізії тендерної документації по проектуванню та початку будівництва нової сучасної спортивної споруди із штучним льодом у м. Мукачево, Закарпатської області; - щодо несвоєчасного отримання Актів на постійне користування земельними ділянками; - щодо ненадання до ревізії акта державної приймальної комісії про прийняття в експлуатацію спортивної споруди в м.Харкові; - щодо ненадання до ревізії проектної документації по 11 об'єктах в повному обсязі; - щодо правомірності проведення ТОВ Україна»пусконалагоджувальних робіт, а також оплати і прийняття Підприємством; - щодо завищення вартості ремонтно-будівельних робіт, яка

згідно з позицією КРУ була допущена при будівництві об'єктів в Донецькій, Івано-Франківській, Херсонській та Харківській областях.
В суді представники відповідача позовні вимоги не визнали і просили відмовити у їх задоволені. У своїх запереченнях посилаються, зокрема, на те, що акт ревізії фінансово-господарської діяльності, який є предметом даного спору, сам по собі не є нормативно-правовим актом чи актом індивідуальної дії, а інформація, яка міститься в акті ревізії підтверджує проведені ревізійні дії та відображає виявлені порушення законодавства. Також, з посиланням на інформаційний лист Верховного Суду України від 26.12.2005 р. № 3.2.-2005 зазначають, що акт ревізії не має обов'язкового характеру та не містить приписів, обов'язкових до виконання. Вважають, що фіксація в акті ревізії фактів, виявлених у ході ревізії, жодним чином не зачіпає прав і не породжує ніяких обов'язків позивача, оскільки акт не містить вимог щодо усунення виявлених порушень. При цьому вважають, що відомості, зазначені у акті, відповідають дійсності, а дії відповідача та його посадових осіб відповідають закону.
Суд, вислухавши учасників процесу та дослідивши докази по справі, встановив наступне.
Державне підприємство «Центральна дирекція з управління та реконструкції спортивних споруд»створене за наказом Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту від 18.08.2005 р., № 1668, засноване на державній власності та підпорядковане Міністерству. Свідоцтво про державну реєстрацію підприємства було видано 19.08.2005 року Печерською районною у м. Києві державною адміністрацією серія А00 №034920, номер запису про державну реєстрацію –10701020000011752. Діє на підставі статуту, затвердженого наказом Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту від 19.07.2007 року № 2609.
У період з 01.01.2007 року по 01.06.2009 року Державне підприємство «Центральна дирекція з управління та реконструкції спортивних споруд»здійснювало свою діяльність виключно на реалізацію Державної цільової соціальної програми «Хокей України», затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 03.10.2007 р. №1194.
Відповідно до п. 2.46 Плану контрольно-ревізійної роботи ГоловКРУ України на II квартал 2009 року за зверненням Генеральної прокуратури України від 13.05.2009 р. № 07/3-25 та на підставі направлень від 02.06.2009 р. № 797 і №798 та від 03.06.2009 р. № 802 заступником директора Департаменту контролю у сфері освіти і культури ГоловКРУ України Гур'євою І.М., заступником начальника відділу інспектування у сфері освіти ГоловКРУ України Калинович Г.М. та головним контролером-ревізором КРУ в Харківській області Демиденко Н.О. проведено ревізію фінансово-господарської діяльності Державного підприємства «Центральна дирекція з управління та реконструкції спортивних споруд»за період з 01.01.2007 року по 01.06.2009 року.
Вищезазначені обставини визнані сторонами і не оспорювалися в суді.
Пункт 1 частини 1 статті 3 Кодексу адміністративного судочинства України визначає, що справа адміністративної юрисдикції - переданий на вирішення адміністративного суду публічно-правовий спір, у якому хоча б однією зі сторін є орган виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, їхня посадова особа чи службова особа або інший суб'єкт, який здійснює владні управлінські функції на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.
Пункт 1 статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України встановлює, що завданням адміністративного судочинства є захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства.
Аналіз суб'єктного складу та характеру спірних правовідносин свідчить, що дана справа є справою адміністративної юрисдикції.

На думку позивача зазначена ревізія Державного підприємства «Центральна дирекція з управління та реконструкції спортивних споруд»є незаконною, а передані матеріали ревізії до правоохоронних органів складені за її результатом, нанесли шкоду господарській діяльності позивача. При цьому позивач посилається на те, що перекручені факти, викладені в акті перевірки, принизили ділову репутацію позивача перед органами державної влади, правоохоронними органами, їх посадовими і службовими особами, ставлять під сумнів правомірність виконання покладених обов'язків Підприємством.
Досліджуючи надані сторонами докази, аналізуючи їх пояснення та заперечення, оцінюючи їх в сукупності, судом враховується наступне.
Відповідно до п. 1 Положення про Головне контрольно-ревізійне управління України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 27.06.2007 р. № 884, відповідач є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів.
У відповідності до положень ст. 2 Закону України "Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні" головним завданням державної контрольно-ревізійної служби є здійснення державного фінансового контролю за використанням і збереженням державних фінансових ресурсів, необоротних та інших активів, правильністю визначення потреби в бюджетних коштах та взяття зобов'язань, ефективним використанням коштів і майна, станом і достовірністю бухгалтерського обліку і фінансової звітності в міністерствах та інших органах виконавчої влади, в державних фондах, у бюджетних установах і у суб'єктів господарювання державного сектору економіки, а також на підприємствах і в організаціях, які отримують (отримували в періоді, який перевіряється) кошти з бюджетів усіх рівнів та державних фондів або використовують (використовували у періоді, який перевіряється) державне чи комунальне майно (далі - підконтрольні установи), виконанням місцевих бюджетів, розроблення пропозицій щодо усунення виявлених недоліків і порушень та запобігання їм у подальшому.
Державний фінансовий контроль реалізується державною контрольно-ревізійною службою через проведення державного фінансового аудиту, перевірки державних закупівель та інспектування.
Встановлено, що ГоловКРУ у відповідності до зазначених вище нормативно-правових актів здійснило ревізію фінансово-господарської діяльності Державного підприємства «Центральна дирекція з управління та реконструкції спортивних споруд»за період з 01.01.2007 по 01.06.2009 рр. та за її результатами склало акт від 07.09.2009 р. № 03-24/49.
Отже, суд вважає правомірними дії ГоловКРУ щодо проведення ревізії Державного підприємства «Центральна дирекція з управління та реконструкції спортивних споруд». Таке право відповідачеві надано Законом України "Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні" та закріплено у пунктах 2 і 3 статті 8 цього Закону.
Щодо позовних вимог в частині визнання неправомірними дій ГоловКРУ щодо внесення до акта №03-24/49 від 07.09.2009 р. недостовірних відомостей, перелік яких викладено в уточненнях до позову, суд враховує наступне.
В силу статті 19 Конституції України органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені законами України.
Відповідно до ст. 17 КАС України компетенція адміністративних судів поширюється на спори фізичних та юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень в частині оскарження його рішень, дій чи бездіяльності. При цьому, обмежень щодо того, які саме дії чи бездіяльність суб'єкта владних повноважень можуть бути оскаржені, Закон не містить.
У ч.3 ст.2 КАС України встановлено, що у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: 1) на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; 2) з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано; 3) обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають

значення для прийняття рішення (вчинення дії); 4) безсторонньо (неупереджено); 5) добросовісно; 6) розсудливо; 7) з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи несправедливій дискримінації; 8) пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); 9) з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; 10) своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Порядок проведення інспектування державною контрольно-ревізійною службою затверджено постановою Кабінету Міністрів від 20.04.2006 р. № 550.

Відповідно до вимог п. 35 цього Порядку результати ревізії повинні оформлятися актом. Акт ревізії має містити вступну частину та констатуючу частину, в якій наведено інформацію про результати ревізії в розрізі кожного питання програми із зазначенням, за який період, яким способом (вибірковим, суцільним) та за якими документами перевірено ці питання, а також висновок про наявність або відсутність порушень законодавства. Виявлені допущені об'єктом контролю порушення законодавства, контроль за дотриманням якого віднесено до компетенції служби, фіксуються в констатуючій частині акта ревізії з обов'язковим посиланням на норми законів чи інших нормативно-правових актів, які порушено, та зазначенням винних у їх допущенні осіб.

Таким чином, акт ревізії є офіційним документом, який складено ГоловКРУ за результатами ревізії і який породжує правові наслідки для особи, зокрема підприємства, установи, організації та їх посадових осіб.

При цьому звертається увага, що акт КРУ повинен містити висновок про наявність або відсутність порушень законодавства з обов’язковим посиланням на норми законів чи інших нормативно-правових актів, які порушено, та зазначенням винних у їх допущенні осіб.

Отже, викладаючи у акті ревізії твердження про порушення особою законодавства та заподіяння шкоди державі, відповідач, будучи суб’єктом владних повноважень, зобов’язаний дотримуватись критеріїв, що визначені у ч.3 ст.2 КАС України. Внесення до офіційного документа, складеного уповноваженим державним органом, недостовірних відомостей та тверджень, на підставі яких інші органи державної влади приймають рішення про застосування санкцій, завдає чи може завдати шкоди правам особи на неупередженість, об’єктивність, добросовісність та обґрунтованість рішень, які щодо неї приймаються. А тому такі права підлягають захисту.

Позивач, оскаржуючи висновок ГоловКРУ щодо визнання порушенням ст.75 Господарського кодексу України того, що Міністерством України у справах сім’ї, молоді та спорту не було затверджено фінансового плану Підприємства на 2007 рік, посилається на саму статтю Господарського кодексу України та пункт 2 Порядку складання, затвердження та контролю виконання фінансового плану державного комерційного та казенного підприємства, господарського товариства, у статутному фонді якого більше 50 % акцій (часток, паїв) належить державі затвердженого наказом Міністерства економіки України від 21.06.2005р. № 173.

Згідно з п. 1 та п. 2 ст. 75 Господарського кодексу України державне комерційне підприємство зобов'язане приймати та виконувати доведені до нього в установленому законодавством порядку державні замовлення, враховувати їх при формуванні виробничої програми, визначенні перспектив свого економічного і соціального розвитку та виборі контрагентів, а також складати і виконувати річний та з поквартальною розбивкою фінансовий план на кожен наступний рік; фінансовий план підлягає затвердженню до 1 вересня року, що передує плановому. Відповідно ж до п. 2 Порядку фінансовий план підприємства складається за формою згідно з додатком 1 на кожен наступний рік з поквартальною розбивкою і відображає очікувані фінансові результати в запланованому році; в п. 4 Порядку зазначається, що проект фінансового плану підприємства з пронумерованими, прошнурованими та скріпленими печаткою сторінками у двох

примірниках за формою згідно з додатком 1 у паперовому та електронному вигляді подається органу, уповноваженому управляти державним майном або корпоративними правами держави, до 15 червня року, що передує плановому. Виходячи з зазначеного, позивач робить висновок про те, що фінансовий план має бути складений державним комерційним підприємством лише в тому випадку, якщо до нього, щонайменше до 15 червня року, що передує плановому, було доведено державне замовлення і підприємство має можливість планувати свою фінансово-господарську діяльність в наступному році.
Однак вищевказаними нормативними актами визначено процедуру обов'язкового складання фінансового плану підприємства та внесення змін до нього.
Враховуючи, що ні Господарським кодексом України, ні даним Порядком не передбачено права державного комерційного підприємства не складати фінансовий план у разі, якщо до нього, щонайменше до 15 червня року, що передує плановому, не було доведено державне замовлення, суд вважає вимогу щодо неправомірності внесення цих відомостей до акта ревізії безпідставною.
Заперечуючи висновок КРУ щодо порушення Підприємством ч. 2 п. 5 Порядку складання, затвердження та контролю виконання фінансового плану суб'єкта господарювання державного сектору економіки, затвердженого наказом Міністерства економіки України від 21.06.2005 р. № 173, у зв'язку з відсутністю відмітки про розгляд фінансових планів Міністерством фінансів України, позивач посилається на те, що органом управління державним майном, яке закріплено за ДП «ЦДУРСС»на праві господарського відання, є Міністерство України у справах сім'ї, молоді та спорту. З огляду на цей факт, відсутність відмітки Міністерства фінансів України на фінансових планах не є порушенням вказаних нормативно-правових актів. Окрім того, позивач вказує на необґрунтованість висновку КРУ щодо порушення вимог п. 3 Порядку, аргументуючи це тим, що суб'єкт підприємницької діяльності лише має на меті одержання прибутку та зростання фінансових результатів, однак не зобов'язаний досягати таких результатів. До того ж, діяльність позивача спрямована винятково на виконання Державної цільової соціальної програми «Хокей Україна», яка була затверджена постановою Кабінету Міністрів України № 1194 від 03.10.2007 р. і ніякої іншої господарської діяльності Підприємство не веде.
Згідно з зазначеним Порядком органи, уповноважені управляти державним майном або корпоративними правами держави, подають у паперовому та електронному вигляді Міністерству фінансів України до 15 липня року, що передує плановому, для врахування при формуванні державного бюджету лише зведені основні фінансові показники підприємства, зазначені в розділах I, II та III додатка 1, з відміткою "Розглянуто". Отже, твердження позивача щодо того, що органом управління державним майном, яке закріплено за Підприємством є Міністерство України у справах сім'ї, молоді та спорту, не спростовує обов'язку надавати на розгляд Міністерству фінансів України фінансові плани Підприємства, а отже і не спростовує самого факту порушення норми права.
У статуті Державного підприємства «Центральна дирекція з управління та реконструкції спортивних споруд», яке було засновано відповідно до наказу Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту від 18.08.2005 р. № 163 зазначено, що предметом його діяльності є господарсько-управлінська, інвестиційна, консультаційна, рекламна, благодійна, маркетингова, представницька, торговельна, агентська, посередницька, а також виробнича діяльність. Тому твердження позивача про те, що Підприємство було створено винятково для реалізації Державної соціальної програми «Хокей Україна», яка була започаткована відповідно до наказу Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту від 03.10.2007 р. № 1194 не відповідає дійсності, оскільки програму було затверджено на 2 роки пізніше, ніж було засновано підприємство.
Таким чином, відповідач обґрунтовано вніс до акта ці відомості.
У своїй позовній заяві позивач вказав на те, що у його діях не було порушення п. 9 Порядку складання, затвердження та контролю виконання фінансового плану суб'єкта господарювання державного сектору економіки, що був затверджений наказом

Міністерства економіки України від 21.06.2005 р. № 173, оскільки всі зміни у грошових видатках, не передбачених затвердженим фінансовим планом на 2008 рік, були виправдані і супроводжувалися відповідними пояснювальними записками та звітами перед Міністерством у справах сім'ї, молоді та спорту.
Частина 1 пункту 9 згаданого Порядку вказує на те, що зміни до затвердженого фінансового плану підприємства можуть уноситися один раз на рік, у якому затверджувався фінансовий план та не більше двох разів протягом планового року.
Проте згідно зі звітом Форми 2 «Звіт про фінансові результати»за 2008 рік фактичні витрати на оплату праці становили 915, 9 тис. грн. та відраховування на соціальні заходи 314, 1 тис. грн., що перевищує передбачені фінансовим планом витрати та як наслідок призвело до завищення видатків на оплату праці Підприємства на загальну суму 437 тис. грн. Цим Підприємство фактично порушило вимоги п. 9 Порядку, оскільки відповідні зміни щодо перероблення фінансового плану на 2008 рік, в частині збільшення втрат на оплату праці та відрахування до державних цільових фондів, не вносилися.
Твердження позивача, викладені у позові та уточненнях до нього, не спростовують висновків відповідача щодо порушення п.9 Порядку складання, затвердження та контролю виконання фінансового плану суб'єкта господарювання державного сектора економіки, а фактично пояснюють причини порушення.
Суд вважає безпідставними вимоги позивача про неправомірність внесення до акта ревізії відомостей щодо неперерахування до Державного бюджету частки коштів, отриманих від оренди нерухомого майна. Відповідно до п.1 ст.2 Закону України «Про оренду державного та комунального майна»засноване на договорі строкове платне користування майном, необхідним для здійснення підприємницької діяльності є орендою. Фактично майно суб'єктів підприємницької діяльності знаходилося на території льодового палацу і використовувалося цими суб'єктами для здійснення ними підприємницької діяльності, що не відображено на позабалансових рахунках філії. Отже, твердження позивача є необґрунтованими і не можуть бути прийнятими судом до уваги.
Безпідставною є вимога позивача щодо неправомірності вказівки в акті ревізії КРУ на факт ненадання Карток основних засобів та паспортів на обладнання, оскільки в твердженнях позивача відсутні будь-які заперечення цього.
Вимога позивача про необґрунтованість твердження КРУ щодо наявності обладнання з іншим маркуванням також не має підстав, оскільки на час проведення ревізії в ДП «ЦДУРСС», в бухгалтерському обліку не було вказано про завезення та установку обладнання ENERGENT EGX-50, що фактично знаходилося в експлуатації у підприємства замість зазначеного в обліку та передбаченого договором ENERGENT EGX-40.
Твердження позивача лише пояснюють обставини, які викладені відповідачем у акті ревізії щодо визначення в предметі закупівлі по будівництву критих хокейних полів терміну «під ключ», оскільки було встановлено проведення процедури закупівлі «Проектування та будівництва критого хокейного поля «під ключ», що підтверджено наданими до ревізії документами.
Прохання позивача щодо задоволення його вимоги про необґрунтованість акта ревізії, що стосується ненадання до ревізії акта державної приймальної комісії про прийняття в експлуатацію спортивних споруд у м. Харкові є безпідставним, оскільки на час проведення ревізії спортивна споруда в експлуатацію не була введена, а тому і сам акт державної приймальної комісії відсутній. Самі твердження позивача не спростовують факту ненадання ревізії відповідного документу чи документів.
Твердження позивача, викладені у позовній заяві щодо ненадання у повному обсязі до ревізії тендерної документації по проектуванню та початку будівництва нової сучасної споруди із штучним льодом у м. Мукачево Закарпатської області, не спростовують факту того, що тендерна документація у повному обсязі до ревізії надана не була.
Позивач у своїй позовній заяві вказує на неможливість своєчасного отримання актів на постійне користування земельними ділянками у зв'язку з довгим строком проведення

процедури відведення земельних ділянок у містах України. Однак відсутність даних документів є порушенням ст. 125 Земельного кодексу України, тому позовна вимога з цього приводу не має підстав.
Суд вважає безпідставною вимогу позивача щодо ненадання до ревізії акта державної приймальної комісії про прийняття в експлуатацію спортивної споруди у м. Харкові, оскільки у самій позовній заяві не заперечений факт ненадання цього акта.
Також є необґрунтованою вимога позивача щодо ненадання для ревізії проектної документації по 11 об'єктах у повному обсязі, оскільки проектна документація, що на час ревізії була пред'явлена представникам КРУ не відповідає вимогам Порядку затвердження інвестиційних програм і проектів будівництва та проведення їх державної експертизи, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 31.10.2007 р. №1269. Окрім того, позивач повідомив про доопрацювання проектної документації, що підтверджує те, що ця документація не відповідала вимогам законодавства на час проведення ревізії.
Вимога позивача про визнання неправомірною дію відповідача при внесенні до акта ревізії відомостей про завищення вартості ремонтно-будівельних робіт, при будівництві об'єктів в Донецькій, Івано-Франківській, Херсонській та Харківській областях обґрунтована тим, що під час перевірки були подані коригуючі акти, тобто порушення було усунено в ході перевірки. Однак в акті ревізії зафіксовані обставини, які існували на момент перевірки підрозділами КРУ цих об'єктів за їх місцезнаходженням, тому до акта ревізії ці відомості внесено правомірно.
Разом із тим, суд звертає увагу на наступне.
Відповідач в акті ревізії зазначив, що позивачем були незаконно нараховані кошти на утримання служби замовника у 2007 році і здійснення технічного нагляду у розмірі 2,5% від вартості будівельних робіт та відповідно незаконних видатків в 2007 році на суму 1 000 000, 00 грн. Також незаконно нараховані кошти на утримання служби замовника і здійснення технічного нагляду у 2008 році у розмірі 2,5 % від вартості пусконалагоджувальних робіт на суму 845 379,03 грн.
Ці відомості відповідач обґрунтував тим, що роботи по актах виконаних робіт форми КБ-2в не могли бути виконані у зазначені у них строки, тому кошти на утримання служби замовника нараховувались безпідставно.
З цих же мотивів, тобто неможливості виконання робіт у вказані в актах виконаних робіт форми КБ-2в строки, відповідачем внесено до акта ревізії відомості про невірне включення до актів виконаних робіт форми КБ-2в у 2007 році по об'єктах будівництва критих хокейних полів у м. Харкові, м. Донецьку, м. Калуші, м. Херсоні будівельних і монтажних робіт, а саме монтаж тепло-, гідро- та пароізоляції льодового поля, монтаж системи трубопроводів охолодження льодового поля та системи трубопроводів підігріву, бетонування, придбання обладнання, теплоізоляція трубопроводів тощо, на суму 3 680 592,00 грн. А також внесено до акта ревізії відомості про невірне включення до актів виконаних робіт форми КБ-2в у 2008 році робіт з пусконалагодження обладнання, що призвело до завищення фактичних видатків у 2008 році на суму 376 420,0 грн.
Основні правила визначення вартості будівництва, які носять обов'язковий характер при визначені вартості будівництв, будівництво яких здійснюється із залученням бюджетних коштів, встановлені Державними будівельними нормами України «Правила визначення вартості будівництва ДБН Д.1.1-1-2000», що затверджені наказом Державного комітету України з будівництва та архітектури від 27.08.2000 р. №174 з наступними змінами і доповненнями (далі –ДБН Д.1.1-1-2000).
Відповідно до п. 2.8.13. ДБН Д.1.1-1-2000 ліміт на утримання служби замовника і здійснення технічного нагляду встановлено у розмірі 2,5 % від підсумку глав 1-9 графи 8 цих ДБН. Такий же ліміт встановлено листом Держбуду від 04.10.2000 р. № 7/7-1010 «Про врахування коштів на утримання служби замовника в інвесторській кошторисній документації».

У пункті 6 доповнень №1 «Особливості визначення вартості пусконалагоджувальних робіт»до ДБН Д.1.1-1-2000 наведено перелік робіт, які можуть вважатися пусконалагоджувальними. Зокрема, це організація та інженерна підготовка робіт; вивчення проектної і технічної документації; обслідування об'єкта, зовнішній огляд устаткування та виконання монтажних робіт; участь в індивідуальних випробуваннях устаткування, що їх провадять монтажні організації; регулювання, налаштування окремих машин, що входять до складу технологічних систем, блоків, з метою забезпечення встановленої проектом їхньої взаємної праці; пробний пуск устаткування за проектною схемою на інертному середовищі з перевіркою готовності та наладкою роботи устаткування в комплексі з системами забезпечення; комплексне випробування устаткування з наладкою технологічного процесу та виводом на сталий технологічний режим, що забезпечує випуск першої партії продукції (надання послуг), передбачений проектом, у обсязі, що відповідає нормам освоєння проектних потужностей підприємств у початковий період; інші роботи, передбачені в збірниках ресурсних елементних кошторисних норм на пусконалагоджувальні роботи.

У своїх уточненнях позовних вимог та поясненнях позивач вказав, що роботи, вказані у актах виконаних робіт форми КБ-2в, були виконані належним чином і в передбачені строки з врахуванням особливостей будівництва льодових стадіонів, а пусконалагоджувальні роботи можуть здійснюватися як на підготовчо-організаційному етапі, так і в процесі здійснення будівельно-монтажних робіт і введення об'єкта в експлуатацію.

Ні в акті ревізії, ні в судовому засіданні відповідач не заперечував розмір та цільове використання коштів, нарахованих на утримання служби замовника в розмірі 1 000 000,00 грн., а також факт виконання будівельних та пусконалагоджувальних робіт від вартості яких нараховані кошти на утримання служби замовника і здійснення технічного нагляду у 2007 році. Також відповідач у акті ревізії посилається на те, що у зв'язку із завершенням у 2008 році будівництва спортивних споруд у м. Харкові, м. Донецьку, м. Калуші, м. Херсоні будівельні роботи на суму 3 680 592,00 грн. є виконаними.

Згідно із висновком експертного будівельно-технічного дослідження від 26.08.2009р. №6889, що складений Київським науково-дослідним інститутом судових експертиз, дозвільна документація та акти виконаних робіт по об'єктах будівництва спортивних споруд із штучним льодом у містах Харкові, Донецьку, Калуші та Херсоні, відповідають вимогам чинних нормативних будівельно-технічних документів.

Цей експертний висновок відповідачем не оскаржено у встановленому порядку.

Враховуючи викладене, суд приходить до висновку, що правильність нарахування коштів у розмірі 2,5 % на утримання служби замовника та включення до актів виконаних робіт форми КБ-2в у 2007 та 2008 роках будівельних та пусконалагоджувальних робіт не суперечить ДБН Д.1.1-1-2000, тому відомості зазначені в акті ревізії про незаконність нарахування цих коштів не відповідають дійсності і не можуть вважатися достовірними.

В акті ревізії зазначено, що при проведенні позивачем у 2007 та 2008 роках процедур закупівлі робіт по проектуванню та будівництву критих хокейних полів, при визначенні переможця тендеру недотримані вимоги статті 27 Закону України «Про державні закупівлі робіт, товарів та послуг за державні кошти», який був на час проведення тендерних торгів чинним. Цей висновок обґрунтовано тим, що переможець тендерів 2007 та 2008 років – ТОВ Україна», в порушення пункту 9.2. тендерної документації, не запевнило замовника (позивача) у тому, що має достатньо обладнання для будівництва спортивних споруд.

Суд встановив, що наказом Мінсім'ямолодьспорт від 23.05.2007 р. №1816 створено постійний тендерний комітет Підприємства (позивача). При проведенні тендеру у 2007 році, тендерним комітетом 23.05.2007 року ухвалено рішення про організацію процедури закупівлі робіт та розміщено оголошення стосовно запланованої закупівлі робіт щодо проектування та будівництва критого хокейного поля шляхом відкритих торгів із зменшенням ціни. Протоколом засідання тендерного комітету щодо порівняння, оцінки

тендерних пропозицій та вибору переможця від 13.06.2007 № 5 розглядалися пропозиції трьох учасників: ТОВ «Фінінвест –Трейд», ТОВ Україна»та ТОВ «ЕЛВІН»та вирішено оголосити переможцем ТОВ Україна»як такого, який запропонував найменшу вартість на будівництво чотирьох спортивних споруд.

Під час проведення тендеру у 2008 році тендерним комітетом розглядалися пропозиції ТОВ БІК «Будсервіс»та ТОВ Україна»та в результаті проведення оцінки тендерних пропозицій вирішено оголосити переможцем ТОВ Україна», як такого, що запропонував найменшу вартість робіт –59 140, 9 тис. грн. при запропонованих –64494, 8 тис. грн. ТОВ БІК «Будсервіс». Порівнянням видів робіт, включених до тендеру 2007 року з видами робіт, включених до тендеру 2008 року, повторення однакових видів робіт не встановлено.

На виконання пункту 9.2 розділу 9 Тендерної документації, затвердженої у 2007 році учасник ТОВ Україна»документально підтвердив, що здійснює підприємницьку діяльність відповідно до положень Статуту, сплатив податки і збори (обов'язкові платежі), передбачені законодавством, має достатньо обладнання, працівників відповідної кваліфікації, які мають необхідні знання та досвід, а також відповідний дозвіл або ліцензію на виконання певних робіт. Оскільки Тендерною документацією не встановлено перелік обладнання, яким повинен володіти учасник тендеру, то достатність гарантій виконання робіт оцінює тендерний комітет, що не суперечить вимогам Закону України «Про державні закупівлі робіт, товарів та послуг за державні кошти», який був на час проведення тендерних торгів чинним. ТОВ Україна» надало тендерному комітету гарантійний лист від ТОВ «Атлас Ворд Білдінг Системс Україна».

Тендерна документація, затверджена у 2007-2008 рр., не містила кваліфікаційних вимог до учасників самостійно виконувати всі роботи на об'єкті без залучення субпідрядників. Тому ТОВ Україна»на підставі ст. 838 Цивільного кодексу України залучило до виконання робіт ТОВ «Атлас Ворд Білдінг Системс Україна», залишаючись відповідальним перед замовником за результат роботи.

Підтвердженням достатності кваліфікації ТОВ Україна»є виконання взятих зобов'язань по будівництву критих льодових полів, в тому числі введення в експлуатацію трьох спортивних споруд. Інші споруди не добудовано та не введено в експлуатацію з незалежних від ТОВ Україна»причин.

Тобто, судом не виявлено порушень вимог чинного на момент проведення тендерів законодавства про державні закупівлі робіт, товарів та послуг, тому відомості, викладені в акті ревізії щодо порушень вимог статті 27 Закону «Про державні закупівлі робіт, товарів та послуг за державні кошти»при проведенні позивачем тендерів у 2007 та 2008 роках, не відповідають дійсності.

Аналіз вищезазначених положень акта КРУ дає підстави розцінювати їх як відомості, що внесенні до нього неправомірно.

Стаття 6 КАС України гарантує кожному право на судовий захист.

Стаття104 КАС України передбачає, що до адміністративного суду має право звернутися з адміністративним позовом особа, яка вважає, що порушено її права, свободи чи інтереси у сфері публічно-правових відносин.

В силу ст.17 КАС України компетенція адміністративних судів поширюється на спори фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень, дій чи бездіяльності.

У відповідності до ч.1 ст.71 КАС України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

При цьому суд бере до уваги положення ч.2 ст.71 КАС України, згідно з якими в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Однак представники відповідача у суді усіх доводів позивача обґрунтовано не спростували.
В свою чергу представники позивача надали суду докази, які у частині вимог підтверджують позицію позивача.
Таким чином, з'ясувавши обставини справи та перевіривши їх доказами, суд дійшов висновку про задоволення позову частково.
На підставі встановленого, керуючись ст.ст.86, 159-163 КАС України, суд

ПОСТАНОВИВ:

1. Адміністративний позов задовольнити частково.
2. Визнати неправомірними дії Головного контрольно-ревізійного управління України щодо внесення до акта ревізії фінансово-господарської діяльності Державного підприємства «Центральна дирекція з управління та реконструкції спортивних споруд»за період з 01.01.2007 по 01.06.2009 рр. від 07.09.2009 року №03-24/49 відомостей про допущення порушень при нарахуванні коштів на утримання служби замовника у 2007-2008 роках та при проведенні тендерів на закупівлі робіт по проектуванню та будівництву критих хокейних полів у 2007-2008 роках та визначенні їх результатів.
3. У задоволенні решти позовних вимог –відмовити.

Строк і порядок набрання судовим рішенням законної сили встановлені у статті 254 Кодексу адміністративного судочинства України, якщо інше не встановлено цим Кодексом.
Заява про апеляційне оскарження постанови суду першої інстанції подається протягом десяти днів з дня її проголошення, а в разі складення постанови у повному обсязі відповідно до статті 160 КАС України –з дня складення в повному обсязі. Апеляційна скарга на постанову суду першої інстанції подається протягом двадцяти днів після подання заяви про апеляційне оскарження. Заява і скарга подаються до адміністративного суду апеляційної інстанції у порядку, що передбачені статтею 186 Кодексу адміністративного судочинства України.

Головуючий-суддя: **Ю.І. Цвіркун**

Суддя: **Н.Є. Блажівська**

Суддя: **В.М. Кочан**